

”مینی بچی - یاد کی سات سات پڑھائی پر پی پورا دیان دینا ہئے،

یاد سین پاون بنینگی اور پڑھائی سین وشو کا مالک بنینگی“

پرشن :- اسکالرشپ لینے کی لیئے کونسا پرشارت ضروری ہئے؟

اُتر :- اسکالرشپ لینے ہئے تو سب چیزون سین ممتو نکال دو۔ دن، بچی، گھر آد کچ پی یاد نہ آئی۔ شو بابا ہین یاد ہو۔ پورا سواہا۔ تب اونچ پد کی پراپتی ہونگی۔ بُدی پر یہ نشا رہنا چاہیئے کہ ہم کتنا بڑا امتحان پاس کرتے ہئے۔ ہماری کتنی بڑی پڑھائی ہئے اور پڑھائی والا سیر دے ہر تارک کرتا باپ ہئے، وہ موسٹ بلویڈ بابا ہمیں پڑھائے رہے ہئے۔

اومر شانتی ۔ روحانی باپ روحانی بچوں کو سمجھاتی ہئے، پڑھاتی ہئے تو بچوں کو کتنا فخر ہونا چاہیئے۔ پڑھتی تو آتما ہئے نان۔ آتما سنسکار لی جاتی ہئے، شریر تورا کہ ہو جاتا ہئے۔ تو باپ بٹن بچوں کو پڑھاتی ہئے۔ آتمائین سمجھتی ہئے ہم پڑھتی ہئے، یوگ سیکتی ہئے۔ باپ نین کھا ہئے یاد پر رہو تو تمہاری پاپ کت جائینگی۔ پنت پاون تو ایک ہین باپ ہئے۔ برہما، وشنو، شنکر کو پنت پاون توریئے کھینگی۔ لکشمی نارائٹ کو کھینگی؟ نہین۔ پنت پاون تو ہئے ہین ایک۔ ساری دنیا کو پاون بنانی والا ہئے ہین ایک۔ وہ تمہارا باپ ہئے۔ بچی جانتی ہئے موسٹ بلویڈ بیحد کا باپ ہئے۔ جسکو پبنتی مارگ پر یاد کرتی آئی ہئے کہ بابا آتو، آکر ہماری دے کرو، سک دو۔ سرشتی تو وہی ہئے۔ اس چکر پر تو سیکو آنا ہین ہئے۔ 84 کا چکر پی باپ نین سمجھایا ہئے۔ آتما ہین سنسکار لی جاتی ہئے۔ آتما جانتی ہئے اس مرتیولوک سین امرلوک پر آتو نرک سین سورب پر جانی کی لیئے ہم پڑھتی ہئے۔ باپ آتی ہئے تم بچوں کو قر سین وشو کا مالک بنانی۔ تم کتنا بڑا امتحان پاس کر رہے ہو۔ بڑی تی بڑا باپ پڑھائے رہے ہئے۔ جس سمیہ بابا بٹن پڑھاتی ہئے تو نشا چڑھتا ہئے۔ بابا بہت زور شور سین نشا چڑھاتی ہئے۔ باپ آتی ہین ہئے امرلوک کی لیئے لائق بنانی۔ یہاں تو کوئی لائق ہئے نہین۔ تم پی جانتی ہو ہم لائق دیوتائون کی آگی ماٹا ٹیکتی آئی ہئے۔ اب قر بابا ہمیں ساری وشو کا مالک بناتی ہئے۔ تو وہ نشا چڑھا رہنا چاہیئے۔ اُتسی نہین، یہاں نشا چڑھی قر باہر جانی سین نشا ہین کم ہو جائی۔ بچی کھتی ہئے بابا، ہم آپکو پوئل جاتی ہئے۔ آپ پنت دنیا پر، پنت شریر پر آکر ہمکو پڑھاتی ہئے، وشو کا مالک بناتی ہئے۔ تم بچی وشو کی بادشاہی کی بہت بڑی لائری لیتی ہو۔ پرنٹو تم ہو گپت۔ تو اُتسی اونچ پڑھائی پر اچی ریت دیان دینا چاہیئے۔ صرف یاد کی یاترا سین کام نہین چلینگا، پڑھائی پی ضروری ہئے۔ 84 کا چکر کُسی لگاتی ہئے، یہ پی بُدی پر قرنا چاہیئے۔

تم سمجھتی ہو بابا بڑی زور سین نشا چڑھاتی ہئے۔ تمہاری جتنا بڑا آدمی کوئی بن نہ سکی۔ تم منش سین دیوتا بن جاتی ہو۔ وشو کا مالک تمہاری سواہ اور کوئی بنا ہئے کیا؟ کرشچن لوگون نین کوشش کی ورلڈ کی مالک بنین، پرنٹو لا نہین کھتا جو تمہاری سواہ کوئی وشو کا مالک بنی۔ بنانی والا باپ ہین چاہیئے اور کوئی کی طاقت نہین۔ تم بچوں

ڪا بهت اڃا دماغ هونا چاهيئي. گيان اُمبرت ڪا دوز چڙهائي رهي هئي. صرف اس پر نهين
 نهرنا هئي ڪ هر بابا ڪو بهت ياد ڪرتي هئي. ياد سين هين پاڻ هو جائينگي پرنتو پڌ پي پانا
 هئي. پاڻ تو موچرا ڪا ڪر پي سڀڪو هونا هين هئي. پرنتو باپ آئي هئي وشو ڪا مالڪ بناني،
 جائينگي تو سڀ شانتني ڌام. ڪا ڪر سڀڪو صرف بئٽ جانا هئي ڪيا؟ وه تو ڪوئي ڪام ڪي
 نه رهي. ڪام ڪي وه هئي جو ڪر آڪر سور ۾ راجيه ڪرتي هئي. ته رهان آئي هين هو سور ۾
 ڪي بادشاهي ليني. تمڪو بادشاهي ٿي، ڪر مايا نين چين لي. آب ڪر مايا راوڻ پر جيت پاني
 هئي، وشو ڪا مالڪ تمڪو هين بننا هئي. آبي تمڪو راوڻ پر جيت پهتائي هئي ڪيونڪ ته راوڻ
 راجيه ۾ وڪاري بن گئي هو. اس ليئي منش ڪي بندر سين پيٽ ڪي جاتي هئي. بندر جاستني
 وڪاري هوتي هئي. ديوتائين تو سمپورن نروڪاري هئي. يه ديوتائين هين 84 جنمون ڪي باد
 پنت بني هئي. باپ ڪهتي هئي ڪ تمهاري هاڻ ۾ جوڌن، بچي، شير آڌ هئي، سڀ سين ممتو
 نڪالنا هئي. شاهوڪار توڌن ڪي پڇاڙي مرتي هئي. مٺي ۾ پئسي هئي وه چوٽني نهين. راوڻ
 ڪي جيل ۾ پري رهينگي. ڪوٺون ۾ ڪوئي نڪلينگي جو سڀ چيزون سين ممتو نڪال بندر
 سين ديوتا بن جائينگي. جو پي شاهوڪار لوگ بڙي بڙي لڪيتي هئي، مٺي ۾ پئسي پڪري
 هوئي هئي، اُنڪي پڇاڙي پراڻ هئي. سارا دن محل، ماڙيان، بچي آڌ هين ياد آتي رهينگي.
 اُنڪي ياد ۾ هين مر جائينگي. باپ ڪهتي هئي ڪ پڇاڙي ۾ اوڙ ڪوئي چيز ياد نه آئي. صرف
 مامڪم ياد ڪرو تو جنم جنمانتر ڪي پاپ ناش هو جائي. شاهوڪار ڪي پئسي تو سڀ مٺي
 ۾ مل جاني هئي ڪيونڪ پاپ ڪي پئسي هئي نان. ڪام ۾ نهين آتي. باپ ڪهتي هئي هر
 غريب نواز غريبون ڪو شاهوڪار، شاهوڪارون ڪو غريب بناء دينگي. يه دنيا بدلني هوتي
 هئي نان. ڪتنا پئسي ڪا نشا رهتا هئي همڪو اتنا دن مال هئي، اُٿروپلين هئي، موٽر هئي، محل
 هئي.... ڪر ڪتنا پي ماڻا ماري ڪ باپ ڪو ياد ڪرين، پرنتو ياد نهرينگي نهين. لا نهين ڪهتا هئي،
 ڪوٺون ۾ ڪوئي هين نڪلينگي. باقي تو پئسا هين ياد ڪرتي رهينگي. باپ ڪهتي هئي ديه
 سهت جو ڪچ ديکتني هو اُن سڀڪو پوڻ جاتو. اسر هين اُٿڪ پري تو اونچ پڌ پاء نهين سڪونگي.
 بابا پرشارت تو ڪرائينگي نان. ته رهان آئي هو نه سين نارائڻ بنني. تو اسر يوگ پي پورا
 چاهيئي. ڪوئي پي چيز، نه دن، نه بچي آڌ ڪچ پي ياد نه آئي، سواءِ ايڪ شو بابا ڪي، تب ته
 اونچ تي اونچ اسڪالرشپ لي سکتي هو، اونچ پرائيز پاء سکتي هو. وو لوگ وشو ۾ شانتني ڪي
 راء ديتي هئي تو پائي پئسي ڪا ميڊل مل جاتا هئي. اسر هين خوش هو جاتي هئي. آبي تمڪو ڪيا
 پرائيز ملتي هئي؟ ته وشو ڪي مالڪ بنتي هو. اُٿسي نهين، هر 5-6 گهٽا ياد ۾ رهي هئي تو بس
 يه لڪشمي نارائڻ بن جائينگي. نهين، بڙي محنت ڪرني هئي. ايڪ شو بابا ڪي هين ياد رهي
 اوڙ ڪچ پي پڇاڙي ۾ ياد نه آئي. ته بهت بهت بڙي ديوتا بن رهي هو.

باپ نين سمجهايا هئي ته هين پوجيه ٿي ڪر مايا نين پوجاري پنت بناء ديئا هئي. تمڪو
 منش لوگ ڪهتي هئي ته برهما ڪو ديوتا مانتي هو يا پڳوان مانتي هو؟ بولو، هر تو ڪهتي
 نهين هئي ڪ برهما پڳوان هئي. ته آڪر سمجھو. تمهاري پاس اچي تي اچي چتر هئي. تر مورتي،
 گولا اوڙ جهڙ ڪا چتر سڀ سين نمبرون هئي. شروعات ڪي يهي دو چتر هئي، يهي تمهاري بهت

ڪام ۾ آني ڪي هئ. لڪشمي نارائڻ ڪا چتر تهر ولائت ۾ لي ڄائو، اُن سين تو گيان اُٺاءِ نهين سڪينگي. سڀ سين مکيه چتر هئ ترمورتِي، گولا اُڙ جهاڙ ڪا. اِسڀ دڪايا گيا هئ ڪ ڪوُن ڪوُن ڪب آتي هئ، آدي سناتن ديوي ديوتا ڌرم ڪب ختم هوتا هئ، ڦر ايڪ ڌرم ڪي اِسٽاپنا ڪوُن ڪرتي هئ؟ اُڙ سڀ ڌرم خلاص هو جاتي هئ. سڀ سين اوڀر ۾ هئ شو بابا ڦر برهما سو وشنو، وشنو سو برهما. يهه سمجهاڻي هئ نان. اُسڪي ليئي هين چتر بنائي هئ، باقي سوکيم وطن تو صرف ساکياتڪار ڪي ليئي مانا جاتا هئ. باپ رچتا هئ، پهلي سوکيم وطن ڪا ڦر اِسٽول وطن ڪا. برهما ديوتا ٿوريئي هئ، وشنو ديوتا هئ. تمڪو ساکياتڪار هوتا هئ سمجھاني ڪي ليئي. پر جاپنا برهما تو يهان هئ نان. برهما ڪي سات هئ برهمڻ سو ڦر ديوتا بنني والي هئ. ديوتائين تو سڄي هوئي رهتي هئ. اِنڪو فرشنا ڪها جاتا هئ. فرشنا بن ڪر ڦر آڪر ديوتا پڌ پائينگي. گرپ محل ۾ جنم لينگي. دنيا بدلتِي رهتي هئ. آگي چل ڪر تهر سڀ ديڪتي رهينگي. اچي مضبوط هو جائينگي. باقي ٿورا سميه هئ. تهر آئي هو نر سين نارائڻ بنني ڪي ليئي. فيل هوتي هئ تو پر جا بن جاتي هئ. سنياسي آدي هه باتين سمجھاءِ نه سڪي. رام ڪي تو آبرو هين چت ڪر دي هئ. جب ڪ گاتي هئ رام راجا.... ڦر وهان اُٺسي اڌرم ڪي بات هو ڪُسي سڪتي. يهه سڀ پڙتي مارگ ڪي باتين هئ. اِس ليئي گايا جاتا هئ جوئي ميا، جوئي ڪايا.... ميا پانچ وڪارون ڪو ڪها جاتا هئ، نه ڪ دن ڪو. دن ڪو سمپتي ڪها جاتا هئ. منشون ڪو يهه پي پتا نهين هئ ڪ ميا ڪسڪو ڪها جاتا هئ. يهه باپ مينِي مينِي بچون ڪو سمجھاتي هئ.

باپ ڪهتي هئ مئن پرم آتما تمڪو اپني سين پي اونچ وشو ڪا مالڪ بناتا هون. تهر پڙهه رهي هو. ڪتني اونچ پڙهائي هئ. منش سين ديوتا ڪيئي ڪرت نه لاڳي وار. ديوتائين هوتي هئ ستيگ ۾، منش هوتي هئ ڪلهيگ ۾. تهر آبي سنگر پر بئڻ منش سين ديوتا بن رهي هو. ڪتنا سهج بتاتي هئ. پوٽر ضرور بننا هئ، تو پر جا پي بهت بناني هئ. ڪلپ ڪلپ تهر اِتي پر جا بناتي هو، جتني ستيگ ۾ ٿي. ستيگ ٿا، آب نهين هئ ڦر هونگا. يهه لڪشمي نارائڻ وشو ڪي مالڪ هونگي. چتر تو هئ نان. باپ ڪهتي هئ يهه گيان تمڪو آبي ديتا هون ڦر پرايلوپ هو جاتا ڦر دواپر سين پڙتي شروع هوتي هئ، راوڻ راجيه آ جاتا هئ. تهر ولائت ۾ پي يهه سمجھاءِ سڪتي هو ڪ سرشتي ڪا چڪر ڪُسي ڦرتا هئ. لڪشمي نارائڻ ڪي چتر سين اُڙ ڌرم والون ڪا تو ڪنيڪشن هئ نهين. اِس ليئي بابا ڪهتي هئ يهه ترمورتِي اُڙ جهاڙ هئ مکيه چتر. يهه بهت فرست ڪلاس هئ. جهاڙ اُڙ گولي سين سمجهه جائينگي يهه يهه ڌرم ڪب آئينگي، ڪرائيسٽ ڪب آئينگا. آڏا ۾ هئ وهه سڀ ڌرم، باقي آڏا ۾ هو تهر سوريونسي چندرونسي. پانچ هزار ورش ڪا ڪيل هئ. گيان، پڙتي اُڙ وٽراڳ. گيان هئ دن، پڙتي هئ رات. ڦر بيحد ڪا وٽراڳ هوتا هئ. تهر جانتِي هو يهه پُراڻي دنيا خلاص هو جاني هئ. تو اِنڪو پوڻ جانا هئ. پنت پاون ڪوُن هئ، يهه پي سڌ ڪرنا هئ. دن رات گاتي رهتي هئ پنت پاون سيتا رام. گانڌي پي گينا پڙهتي ٿي، وهه پي اُٺسي گاتي ٿي هي پنت پاون، سيتائون ڪي رام. ڪيونڪ تهر سڀ سيتائين برائيڊس هو نان. باپ هئ برائيڊ گروم. ڦر ڪهه ديتي رگهوپتي

راڻهو راجا رام. آب وهه ترينتا ڪا راجا هئ. ساري بات هين مونجهاءِ ڏي هئ. سڀ تالي بجاتي گاتي رهتي هئ. هر ڀي گاتي ٿي، ايڪ ورش ڪادي ڪا ڪپڙا آڏ پهن. باپ بئٽ سمجهاتي هئ ڪي به ڀي گانڌي ڪا فالوئر بنا ٿا، اس نين تو سڀ ڪچ اُنيو ڪيئا هئ. فرست سو لاسٽ بن ڳيا هئ. آب ڦر فرست بنينگا. تمڪو ڪهتي هئ جهان تهان برهما ڪو بنيا هئ. به ڀي سمجهانا چاهيئي اڙي، جهاڙ ڪي اوڀر ڪرا هئ. ڪتنا ڪليئر هئ، به تو پنت دنيا ڪي اُنت ۾ ڪرا هئ. شري ڪرشن ڪو ڀي اوڀر ۾ ڏکيا هئ. دو ٻلي لڙتي هئ، ماکڻ شري ڪرشن ڪاءِ ليتي هئ. مائائون ڪا ساڪياتڪار هوتا هئ، وهه سمجهتي هئ اُنڪي مڪ ۾ ماکڻ هئ اُتو چنڊرما هئ. واسطو ۾ هئ وشو ڪي بادشاهي مڪ ۾. دو ٻلي آپس ۾ لڙتي هئ، ماکڻ تهر ديوتائون ڪو مل جاتا هئ. به هئ وشو ڪي بادشاهي روپي ماکڻ. بامبس آڏ بناني ڪي ڀي بهت امپرومينٽ ڪر رهي هئ، اُتسي چيز ڊالتي هئ جو ڦٽ سين منش مر جائي. اُتسا نه هو چلاتي رهي. جئسي هيروشا ڪا هوئا، اُڀي تڪ مريض پري هئ. تو باپ سمجهاتي هئ مينني مينني بچون، آڏا ڪلپ تڪ تهر سڪي رهتي هو. ڪوئي ڀي پرڪار ڪي لڙائي آڏ ڪا نام نهين رهتا. به تو پيچي شروع هوئي هئ. به سڀ نهين ٿي، نه رهيڻي. چڪر رپيت هوتا هئ نان. باپ سڀ اچي ريت سمجهاتي هئ. جو بچون ڪو پوري ريت ڌارڻ ڪرنا هئ اوڙ ايشوريه شيوا ۾ لڳ جانا هئ. به تو ڀي ڀي دنيا هئ، انڪو وشو وئتر ٿي نڊي ڪها جاتا هئ. تو بچون ڪو باپ بئٽ سمجهاتي هئ تهر اپني ڪو اتنا اونچ نهين سمجهتي هو، جتنا باپ تمڪو اونچ سمجهتي هئ. تهر بچون ڪو بهت نشا رهنا چاهيئي ڪيونڪ تهر بهت اونچ ڪل ڪي هو. اچا!

مينني مينني سڪيلڌي بچون پرت مات- پتا باپ دادا ڪا ياد پيار اوڙ گڏمارنڱهه. روحاني باپ ڪي روحاني بچون ڪو نمستي.

ڌارڻا ڪي ليئي مڪيه سار

(1) اُپني دماغ ڪو اچا بناني ڪي ليئي روز ڳيان اُمبرت ڪا ڊوز چڙهانا هئ. ياد ڪي سات سات پڙهائي پر ڀي پورا پورا ڌيان اُوشيه دينا هئ ڪيونڪ پڙهائي سين هين اونچ پڊ ملتا هئ.

(2) هر اونچ تي اونچي ڪل ڪي هئ، سيمر پڳوان همين پڙهاتا هئ، اُسي نشي ۾ رهنا هئ. ڳيان ڌارڻ ڪر ايشوريه شيوا ۾ لڳ جانا هئ.

وردان - تيري ميري ڪي هلچل ڪو سماپت ڪر رحم ڪي پاونا اِمرج ڪرني

والي مرسيفل ڀو

سميه پرت سميه ڪتني آتمائين ڏک ڪي لهر ۾ آتي هئ. پرڪرتي ڪي ٿوري ڀي هلچل هوتي هئ، آڏائين آتي هئ تو اُنڪ آتمائين ترقتي هئ، مرسِي، رحم مانگتي هئ. تو اُتسي آتمائون ڪي پُڪار سُن رحم ڪي پاونا اِمرج ڪرو. پوڄيه سورپ، مرسيفل ڪا ڌارڻ ڪرو. سيمر ڪو سمپن بناءِ لو تو به ڏک ڪي دنيا سمپن هو جائي. اُڀي پريورتن ڪي شپ پاونا ڪي لهر تيور ٿي سين ڦهلاو تو تيري ميري ڪي هلچل سماپت هو جائينگي.

سلوگن - ديهه، ديهه ڪي پُراڻي دنيا اوڙ سنبنڌون سين اوڀر اُڙني والي

هين اندرپرست نواسي هئ.